

Loviisan kaupungin ympäristönsuojelu- määräykset

Hyvä Lukija

Kaupungin omien ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja.

Ympäristönsuojelumääräykset sisältävät määräyksiä muun muassa

- jätevesistä
- jätteen sijoittamisesta maahan
- meluntorjunnasta
- kemikaalisäiliöistä
- maalämpöjärjestelmistä
- hevosten ulkoalueiden sijoittamisesta

Loviisan kaupungin päivitettyt ympäristönsuojelumääräykset on hyväksytty rakennus- ja ympäristölautakunnassa 25.6.2019 (§ 58) ja ne ovat astuneet voimaan 15.8.2019.

Yhteystiedot

Loviisan kaupunki
Ympäristönsuojeluyksikkö
Kuningattarenkatu 15 B, 2. kerros
PL 77
07901 LOVIISA

Puhelin (vaihde) (019) 5551
Faksi (019) 535 791

ymparisto@loviisa.fi
www.loviisa.fi/fi/palvelut/ymparistojaaluonto

1. LUKU Yleiset määräykset

- 1 § Soveltamisala ja tavoite
- 2 § Määräysten valvonta
- 3 § Määritelmiä

2. LUKU Jätevesien käsittely ja johtaminen

- 4 § Jätevesien kiinteistökohtainen käsittely
- 5 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu
- 6 § Matonpesu ja muu tekstiilien peseminen

3. LUKU Jätteet

- 7 § Jätteen ja ylijäämään hyödyntäminen maarakentamisessa

4. LUKU Kunnossapitotöistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjuminen

- 8 § Kunnossapito- ja huoltotyöt

5. LUKU Tilapäisen melun tai tärinän torjuminen

- 9 § Meluilmoitusmenettelystä poikkeaminen
- 10 § Muut melua koskevat määräykset

6. LUKU Nestemäisten vaarallisten aineiden varastointi ja käsittely

- 11 § Vaarallisten nestemäisen kemikaalien varastointi
- 12 § Polttoainesäiliöiden varusteet
- 13 § Polttoainesäiliöiden tarkastukset
- 14 § Maanalaisen säiliön käytöstä poistaminen
- 15 § Polttonesteiden jakelupisteet

7. LUKU Toimintojen sijoittuminen ja niistä aiheutuvien päästöjen rajoittaminen

- 16 § Maalämpöjärjestelmien sijoittaminen
- 17 § Maalämpöjärjestelmien huollossa ja rakentamisessa muodostuvat jätteet
- 18 § Hevosten ulkoalueiden sijoittaminen
- 19 § Lumen vastaanottoaikkojen sijoittaminen

8. LUKU Muut määräykset

- 20 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja
- 21 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä
- 22 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

9. LUKU Voimaantulomääräykset

- 23 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

I. LUKU

Yleiset määräykset

1 § Soveltamisala ja tavoite

Loviisan kaupungissa on noudatettava näitä paikallisiin olosuhteisiin perustuvia ympäristönsuojelumääräyksiä. Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla ja tarvittaessa niiden kanssa samanaikaisesti. Tällaisia määräyksiä ovat mm. rakennusjärjestys, jätehuoltomääräykset, pohjavedenottamoiden suoja-alue määräykset ja eräiltä osin kaavamääräykset.

Nämä määräykset ovat voimassa koko Loviisan kaupungin alueella, jollei muualla näissä määräyksissä toisin säädetä.

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja siten kuin ympäristönsuojelulain 1. ja 2. luvuissa on säädetty.

2 § Määräysten valvonta

Näiden määräysten noudattamista valvoo ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Loviisan kaupungissa toimii rakennus- ja ympäristölautakunta.

3 § Määritelmiä

Alueet, joilla pilaantumisen ehkäiseminen, poistaminen ja vähentäminen edellyttävät tarkennettuja määräyksiä, ovat seuraavat:

- taajaan rakennetut alueet, joilla tarkoitetaan asemakaava-alueita
- pohjavesialueet, joilla tarkoitetaan yhdyskunnan vedenhankintaa varten tärkeää pohjavesialuetta tai muuhun vedenhankintakäyttöön soveltuvaa pohjavesialuetta (1.- ja 2.-luokan alueet)
- ranta-alueet, joilla tarkoitetaan rantavyöhykettä, joka ulottuu keskimäärin 100 metrin päähän keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta.

Hulevesillä tarkoitetaan sade- ja lumensulamisvesiä sekä kiinteistöjen katto- ja perustusten kiuatusvesiä.

Harmailla jätevesillä tarkoitetaan astian-, pyykinpesusta tai peseytymisestä aiheutuneita jätevesiä.

Keskivedenkorkeus on vedenkorkeushavaintojen keskiarvo.

Ylivedenkorkeus on havaintojakson ylin havaittu korkeus.

Perustelut: Ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n mukaan kunta voi antaa lain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä. Määräykset eivät voi koskea ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa eivätkä lain 31, 120 tai 136 §:n mukaista toimintaa. Määräykset eivät koske myöskään puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.

2. LUKU

Jätevesien käsittely ja johtaminen

4 § Jätevesien kiinteistökohtainen käsittely

4.1 Vesikäymälän rakentamisrajoite

Vesikäymälän rakentaminen on sallittu, mikäli kaava ei toisin määrää. Vesikäymälän rakentaminen on kuitenkin kielletty, jos saostus-, umpi- tai vastaavien talousjätevesisäiliöiden tyhjentäminen tieyhteyden puuttumisen tai muun syyn vuoksi ei ole mahdollista.

4.2 Pohjavesialueet

Pohjavesialueilla vesikäymälän jätevesien imeyttäminen maahan on kielletty. Vesikäymälöiden jätevesi on johdettava umpisäiliöön, mikäli puhdistettuja jätevesiä ei voida johtaa pohjavesialueen ulkopuolelle tiiviissä jätevesiputkessa.

Harmaiden jätevesien käsittelyn edellytyksenä on tiivis pohjarakenne ja jätevesien purkupaikan valinnassa käytetään tapauskohtaista harkintaa.

4.3 Ranta-alueet

Vesikäymälän jätevedet on johdettava umpisäiliöön kaikissa uusissa kiinteistöissä sekä niissä olemassa olevissa kiinteistöissä, joissa on erillisviemäröinti.

Mikäli wc-vesien ja harmaiden jätevesien erilliskäsittely ei ole rantavyöhykkeellä sijaitsevilla kiinteistöillä mahdollista, on jätevedet puhdistettava niin, että ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 90 %, kokonaisfosforin osalta vähintään 85 % sekä kokonaistypen osalta vähintään 40 % verrattuna haja-asutuksessa syntyvän käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

Ranta-alueella puhdistuslaitteistot tulee sijoittaa siten, että ne toimivat moitteettomasti myös tulva-aikoina ja ylivesikorkeuden aikana.

4.4. Suojaetäisyydet

Mikäli puhdistetut jätevedet sisältävät vesikäymälävesiä, on jätevesien purkupaikan oltava yli 50 metrin päässä vesistöstä.

Muilta osin puhdistettujen jätevesien purkupaikan tulisi täyttää seuraavat vaatimukset:

Kohde	Purkupaikan vähimmäisetäisyys (m)
Talovesikaivo	30–50 (kohteesta riippuen)
Vesistö (asuinrakennus, loma-asunnot)	25 (harmaat jätevedet)
Vesistö (sauna)	15
Tie, tontin raja	5
Ylin pohjavesitaso	1

Suojakerros pohjavesitason yläpuolella:

Maasuodattamo	0,5 m
Maahanimeyttämö	1 m

4.5. Muut määräykset

Harmaiden jätevesien imeytysjärjestelmää (maahanimeyttämö) suunniteltaessa tulee kiinteistön haltijan varmistua asianmukaisen maaperäselvityksen ja pohjaveden korkeusmittauksen avulla siitä, että maaperä on laadultaan imeytykseen sopiva. Tehdyt selvitykset tulee liittää jäteveden käsittely- ja johtamissuunnitelmaan.

Hule- tai pintavesien johtaminen kiinteistökohtaisiin jätevesien puhdistusjärjestelmiin on kielletty. Öljyjä, polttoaineita, liuottimia tai rasvoja käsittelevien yritys- ja teollisuuskiinteistöjen sekä muiden em. aineita laitosmaisesti tai ammattimaisesti käsittelevien kiinteistöjen jätevedet tulee ennen viemäriin tai jätevesien käsittelyjärjestelmään johtamista esikäsitellä asianmukaisissa öljyn-, hiekan- ja/tai rasvanerottimissa. Uudet erotinlaitteistot on varustettava tyhjennystarpeen ilmaisevalla hälytinlaitteistolla.

Perustelut: Jätevesien käsittelyvaatimukseen on kiinnitettävä eniten huomiota pohjavesialueilla ja ranta-alueilla, joissa mahdollisesta pilaantumisesta aiheutuu eniten haittoja. Pohjavesialueilla jätevedet on käsiteltävä niin, että ne eivät aiheuta ympäristönsuojelulain 17 §:ssä kiellettyä pohjaveden pilaantumista tai sen vaaraa. Puhdistetut jätevedet sisältävät ravinteiden lisäksi ulosteperäisiä mikrobeja, lääkeaineita, raskasmetalleja, palonsuoja-aineita, muovinpehmentimiä, antibakteerisia aineita, pysyviä orgaanisia yhdisteitä ja muita aineita, jotka voivat aiheuttaa ympäristön ja pohjaveden pilaantumista. Vähäisiäkin määriä jätevesiä ei saa johtaa käsittelemättöminä suoraan vesistöön.

Jätevesijärjestelmän valinta, sijoittaminen ja mitoittaminen ovat tapauskohtaisia toimenpiteitä. Jätevesien käsittelyratkaisua suunniteltaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota käsitellyn jäteveden poisjohtamiseen. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat vesistönsuojellisia ja terveydensuojellisia.

Jätevesien imeyttäminen on mahdollista vain vettä läpäisevillä alueilla (hiekkä, moreeni, hietä), missä ei ole pohjaveden tai talousvesikaivojen pilaantumisen vaaraa. Jätevesiä imeytettäessä on jätettävä riittävä suojaetäisyys pohjaveden yläpintaan ja talousvesikaivoihin nähden. Vettä läpäisemättömillä alueilla (savi- ja laajat kallioalueet) ei jätevesien maahan imeyttämistä voi käyttää maaperän tiiviyden takia.

Jätevesijärjestelmään tai vesihuoltolaitoksen viemäriin ei saa johtaa vesiympäristölle vaarallisia ja haitallisia aineita. Määräykset ovat tarpeen, jotta jätevesien puhdistus toimisi moitteettomasti ja puhdistetuista jätevesistä aiheutuva haitta olisi mahdollisimman vähäinen.

5 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu on kielletty katu- ja tiealueilla ja muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla sekä sellaisilla ranta-alueilla, joilta pesuvedet joutuvat suoraan vesistöön.

Ajoneuvoja, veneitä, koneita ja vastaavia laitteita saa satunnaisesti pestä kiinteistöllä, mikäli pesuvedet voidaan imeyttää maaperään tai johtaa jätevesiviemäriin, eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumista.

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden ammattimainen tai muu samassa paikassa usein toistuva pesu sekä pesu pesuaineilla pohjavesialueella on sallittu vain tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla. Jätevedet on johdettava hiekan- ja öljynerottimen kautta jätevesiverkostoon tai muuhun hyväksytyyn jätevesien käsittelyjärjestelmään, siten että niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumista.

Ammattimainen veneiden pesu vesistöissä on sallittua, kun pesu tapahtuu mekaanisesti ja pesupaikka sijaitsee kaavassa venesatamaksi osoitetulla alueella tai sen välittömässä läheisyydessä. Pesussa syntyvän kiinteiden jätteiden talteen keräämisessä on noudatettava parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteita.

Perustelut: Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja muiden vastaavien laitteiden pesusta aiheutuu voimakkaiden pesuaineiden, suuren vedenkulutuksen ja kaluston pesun yhteydessä irtoavien epäpuhtauksien muodossa vaaraa pohjavesille ja kuormitusta vesistöihin. Toiminnasta saattaa aiheutua myös maaperän pilaantumista. Vesistöissä tapahtuva mekaaninen pesu voi irrottaa veneistä esim. pohjamaalia. Satunnaisella pesulla tässä tarkoitetaan esim. kotitalouksien omassa käytössä olevien ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesua. Ammattimaisena pesutoimintaa voidaan pitää silloin, jos

se täyttää yritys- tai ansiotoiminnan tunnusmerkit. Muu samassa paikassa usein toistuva pesu voi olla esimerkiksi usean auton tai veneen toistuvaa pesua samalla alueella tai liikennöitsijöiden ja urakoitsijoiden oman kaluston pesua varikko- tai varastointialueella.

6 § Matonpesu ja muu tekstiilien peseminen

Oman talouden mattojen ja muiden tekstiilien pesu ranta-alueilla tulee järjestää siten, etteivät pesuvedet valu suoraan vesistöön.

Yleiseen sekä ammattimaiseen sekä laajamittaiseen pesuun on oltava tähän tarkoitukseen rakennetut pesupaikat, joista jätevedet johdetaan yleiseen jätevesiviemäriin tai muuhun hyväksytyyn jätevesien käsittelyyn.

Perustelut: Pesuaineissa on vesiluonnolle haitallisia aineita, jotka yhdessä tekstiileistä irtoavan lian kanssa kuormittavat vesistöjä. Paikallisia haittoja ovat veden samenumminen ja likaantuminen, rannan roskaantuminen ja levien kasvun voimistuminen. Laajamittaisessa pesussa syntyvä jätevesi voidaan rinnastaa ympäristönsuojelulain 154 §:n tarkoittamaan jäteveeseen joka on käsiteltävä niin, että siitä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

3. LUKU

Jätteet

7 § Jätteen ja ylijäämämaan hyödyntäminen maarakentamisessa

Ei-ammattimaisessa maarakentamisessa voidaan käyttää puhtaita betoni- ja tiilijätteitä, asfalttimursketta ja -rouhetta ja rengasrouhetta vähäisessä määrin korvaamaan luonnonaineksia. Tämä edellyttää kuitenkin että:

- materiaali ei sisällä ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita, eikä aiheuta muutakaan haittaa tai vaaraa ympäristölle
- materiaali ei sisällä betoniterästä (betonijäte) tai tuhkaa
- materiaali on murskattu käyttötarkoitukseen sopivaksi
- sijoituspaikka ei ole pohjavesialueella ja etäisyys lähimpään vesistöön tai talousvesikaivoon on yli 30 metriä
- jätettä sisältävä rakennekerros peitetään tai päällystetään puhtaalla maa-aineksella lukuunottamatta pintakerroksessa käytettävää asfalttimursketta tai -rouhetta
- jätteen sijoittamiselle on kiinteistön omistajan ja haltijan hyväksyntä.

Rakentajan on oltava selvillä jäte-erien puhtaudesta ja haitattomuudesta.

Edellä esitetystä hyötykäytöstä tulee ympäristönsuojeluviranomaiselle antaa valvontaa varten tarpeelliset tiedot näiden määräysten 20 §:n mukaisesti vähintään 30 vrk ennen toimenpiteen aloittamista. Tiedoista on käytävä ilmi vähintään seuraavat seikat:

- jätteen laatu, määrä, alkuperä ja esikäsittelytapa
- mahdolliset jätteen ympäristökelpoisuutta kuvaavat analyysitulokset
- karttapiirros sijoituspaikasta.

Valvontaviranomainen arvioi tietojen perusteella myös mahdollisen ympäristöluvan tarpeen. Kiinteistön haltijan vaihtuessa jätteen hyötykäytöstä maarakentamisessa on annettava tieto uudelle haltijalle.

Ellei lainsäädännöstä muuta johdu, voidaan rakennustoiminnassa syntyvä pilaantumaton ylijäämämaa hyödyntää lyhyen varastoinnin jälkeen sellaisenaan, kun maa-aineksen hyötykäyttö on suunnitelmallista ja varmaa.

Perustelut: *Purkujätteen käyttäminen maanrakennuksessa säästää luonnonvaroja, mutta sen käyttöä on kuitenkin säänneltävä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Jätteen luokiteltua materiaalia on mahdollista hyödyntää vain, mikäli jäte on hyödynnettävissä maanrakennus- tai maanparannusaineena ja mikäli sen sijoittamisessa noudatetaan jätelain (646/2011) ja ympäristönsuojelulain (527/2014) vaatimuksia. Pohjavesialueella jätteen hyödyntäminen on kielletty ilman ympäristölupaa pohjaveden pilaantumista vastaan. Hyödyntämiseen liittyvällä selvitysvelvollisuudella mahdollistetaan jätteiden hyödyntämisen valvonta.*

4. LUKU

Kunnossapitotöistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjuminen

8 § Kunnossapito- ja huoltotyöt

Hiekkapuhallus-, maalaus- ja muiden kunnossapito- ja huoltotöiden yhteydessä tulee huolehtia siitä, että toiminnasta aiheutuva pöly, liuotinhöyryt tai muut vastaavat päästöt eivät aiheuta haittaa tai vaaraa kiinteistön asukkaille, naapureille tai ympäristölle.

Työkohde ja maaperä tulee suojata esim. tiiviillä alustalla siten, että jätteiden pääsy maaperään ja viemäriin estetään. Työn jälkeen piha- ja katualueet on siivottava ja syntyneet jätteet on toimitettava jätteiden laadun edellyttämään käsittelyyn.

Hiekoitushiekan poistamisen tai muun koneellisen kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aiheuttama pölyäminen on estettävä käyttämällä riittävästi vettä.

Perustelut: Erilaiset kunnossapito- ja huoltotyöt ovat välttämättömiä toimenpiteitä, jotka hallitsemattomasti tehtynä saattavat aiheuttaa pölyämistä ja muita päästöjä, joista saattaa aiheutua naapurustolle varsin suurta haittaa etenkin taajama-alueilla ja muilla tiheästi rakennetuilla alueilla. Työn aikaisilla suojauksilla ja työn jälkien siivoamisella haitat voidaan minimoida. Kulkuväylien kunnossapitotöissä käytettävät työkonemat aiheuttavat hiekoitushiekan pölyämistä ja ilmanlaadun huonontumista. Työkoneista aiheutuva ilmanlaadun huononeminen on minimoitava riittävällä kastelulla.

5. LUKU

Tilapäisen melun tai tärinän torjuminen

9 § Poikkeaminen ympäristönsuojelulain mukaisesta meluilmoitusmenettelystä

Meluilmoitusta ei tarvitse tehdä seuraavissa tapauksissa:

1) Äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden tilapäinen käyttö ulkotiloissa taajaan rakennetulla alueella sijaitsevalla torilla, urheilukentällä, uimalassa tai muulla yleisökäyttöön tarkoitettussa tai soveltuvassa paikassa ko. paikan toimintaan liittyvien tapahtumien yhteydessä tai mainostarkoituksessa arkisin klo 7.00–22.00 ja sunnuntaisin klo 10.00–20.00.

Tapahtumien järjestäjän on huolehdittava siitä, että äänentoistolaitteiden suuntaus ja äänenvahvistinlaitteiden säädöt on toteutettu siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän ja että valtioneuvoston päätöksen 993/1992 mukaiset melutason ohjearvot eivät ylity. Tilaisuuden, tapahtuman tai toimenpiteen järjestäjällä on oltava tiedot äänenvahvistinlaitteiden teknisistä ominaisuuksista, niiden sijoittamisesta alueelle ja muista valvonnan kannalta tarpeellisista ominaisuuksista.

2) Ilotulituksesta

3) Ammattimaiset rakennus- ja purkutyöt suoritettuna siten, että meluisimmat työvaiheet suoritetaan arkisin maanantaista perjantaihin päiväsaikaan klo 7.00–18.00, erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö rajoitetaan mahdollisimman vähäiseksi ja työ ei kestä kauemmin kuin 10 arkipäivää.

Perustelut: Melun häiritsevyyteen vaikuttaa äänen laatu ja kesto, etäisyys melulähteeseen ja vuorokaudenaika, jolloin melua syntyy. Ilmoitusmenettelyn ulkopuolelle on rajattu sellainen lyhytaikainen ja vain hieman häiritsevä toiminta, joka on pääosin odotettavissa oleva ottaen huomioon alueen käyttötarkoitus, toiminnan luonne tai sen ajankohta.

10 § Muut melua koskevat määräykset

Taajaan rakennetulla alueella häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttäminen, kuten esimerkiksi lehtipuhaltimen, sirkkelin, kulmahiomakoneen tai moottorisahan käyttäminen, sekä häiritsevää melua aiheuttavien toimintojen suorittaminen on kielletty yöaikaan klo 22.00–7.00 ja sunnuntaisin ja pyhäpäivisin klo 20.00–10.00.

Muina aikoina toimittaessa on koneiden ja laitteiden käyttö ja toimintojen suorittaminen toteutettava siten, että valtioneuvoston päätöksen 993/1992 mukaiset melutason ohjearvot eivät ylitä.

Kielto ei koske:

- maa- ja metsätalouselinkeinon harjoittamisen vuoksi välttämätöntä tilapäistä ja lyhytaikaista häiritsevää melua aiheuttavaa toimintaa, kuten esimerkiksi leikkuupuimurin, vilja- ja heinäkuivurin tai sadetuslaitteen käyttö
- liikenneväylien sekä yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitotyötä, mikäli työn suorittamista on liikenneturvallisuuden, liikenteen sujuvuuden tai muun perustellun syyn vuoksi pidettävä välttämättömänä.

***Perustelut:** Melua aiheuttavien laitteiden ajattelemattomasta käytöstä aiheutuu usein ympäristölle huomattavaa haittaa. Taajama-alueilla ja herkästi häiriintyvien kohteiden läheisyydessä meluavien toimien rajoittamiselle on erityistä tarvetta. Lisäksi meluavaa toimintaa on rajoitettu aikoina, jolloin ihmiset kaipaavat erityistä rauhaa.*

Tietyissä välttämättömissä toiminnoissa, kuten maatalouselinkeinon harjoittamisessa voidaan määräyksistä poiketa.

6. LUKU

Nestemäisten vaarallisten aineiden varastointi ja käsittely

11 § Vaarallisten nestemäisten kemikaalien varastointi

Uudet ulkona olevat polttoaine- ja/tai kemikaalisäiliöt on sijoitettava maan pinnalle, huonetilaan tai suojakammioon, lukuun ottamatta jakeluasemien säiliöitä.

Säiliöiden on oltava kaksoisvaippaisia tai ne on sijoitettava katoksellisiin ja tiiviisiin suoja-altaisiin, joiden tilavuus määräytyy kemikaalin vaarallisuuden ja säiliön koon mukaan. Säiliöiden vaatimukset koskevat myös väliaikaisia, esim. työmaiden säiliöitä.

Ulkona olevien polttoaine- ja kemikaalivarastojen on oltava lukittuja ja suojattuja mahdolliselta ilkevallalta. Säiliöiden tai astioiden päällä on luettava, mitä kemikaalia säiliö tai astia sisältää.

Sisätiloissa edellä tarkoitetut polttoaineet ja muut kemikaalit tulee säilyttää tiivislattiaisessa, kynnyksin tai lattiakaadoin varustetussa viemäröimättömässä tilassa siten, että vuototilanteessa polttoaineen tai kemikaalin pääsy viemäriin tai maaperään on estetty. Kynnys on mitoitettava vähintään suurimman varastoitavan säiliön tilavuuden mukaiseksi.

Perustelut: *Maaperän ja pohjaveden pilaantumiswaaran vähentämiseksi uusia säiliöitä ei saa sijoittaa maan alle. Maanlaiseksi säiliö katsotaan, kun se on maanvarainen. Vuotoriskin pienentämiseksi uudet säiliöt tulee varustaa valuma-altaalla tai muulla kaksoispidätystekniikalla. Ilkivallan torjumiseen on myös varauduttava, koska sen seurauksena voi aiheutua ympäristön pilaantumista. Tämän estämiseksi on tärkeää noudattaa parasta käytäntöä ja huolellisuutta. Määräys sisätiloissa varastoinnista ei koske kappaletavaroiden myyntitiloja.*

12 § Polttoainesäiliöiden varusteet

Uusissa polttoainesäiliöissä tulee olla

- tyypikilpi, laponesto, ilmaputki, ylitäytönestin ja pistoolilla varustettu polttoaineletku
- lukittava täyttöaukko, lukittava pistooli kannaketelineessä ja lukittava pumppu tai täyttöaukko, pistooli ja pumppu lukittavassa suojakotelossa.

Perustelut: *Polttoaineen säilytykseen käytettävät säiliöt on varustettava sellaisella tekniikalla ja sellaisilla varusteilla, jotka ennaltaehkäisevät vahinkojen syntyä.*

13 § Polttoainesäiliöiden tarkastukset

Pohjavesialueilla sijaitsevat maanpäälliset polttoainesäiliöt sekä muilla alueilla sijaitsevat maanpäälliset ja vanhat maanalaiset säiliöt tulee tarkastuttaa valtuutetulla tarkastajalla vähintään kerran kymmenessä vuodessa, ellei säiliön kuntoluokituksen vuoksi ole tarpeen tehdä tarkastusta useammin.

Tarkastuspöytäkirja on säilytettävä ja pyydettyessä esitettävä valvontaviranomaiselle. Tarkastuksen tekijällä on oltava tehtävän edellyttämä pätevyys.

Perustelut: *Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista 344/1983 koskee pohjavesialueilla sijaitsevien maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksia. Maaperän ja pohjaveden pilaamiskiellon perusteella velvoite koskee myös muita polttoainesäiliöitä. Määräys perustuu myös ennaltavarautumis- sekä selvilläolovelvollisuuksiin, joiden mukaan toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista ja –riskeistä.*

14 § Maanalaisen säiliön käytöstä poistaminen

Kiinteistön haltija tai omistaja on velvollinen huolehtimaan siitä, että kiinteistöllä sijaitsevat maanalaiset polttoaine- ja kemikaalisäiliöt suoja-altaineen ja putkistoineen poistetaan kiinteistöltä, kun niitä ei enää käytetä. Ennen poistamista säiliö tulee puhdistuttaa asianmukaisesti. Puhdistuksen suorittajalla on oltava tehtävän edellyttämä ammattitaito. Mahdolliset vuodot tulee tarkastaa, ja niistä tulee välittömästi ilmoittaa ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Todistus puhdistuksesta ja säiliön poistamisesta on toimitettava ympäristönsuojeluviranomaiselle ja Itä-Uudenmaan pelastuslaitokselle.

Polttoaine- tai kemikaalisäiliön sijaitessa sellaisessa paikassa, että sitä on teknisesti hyvin vaikea poistaa tai että siitä aiheutuu kohtuutonta vahinkoa muulle omaisuudelle, ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen säiliön ja/tai suoja-altaan poistamisesta. Säiliön täyttö- ja ilmaputki on kuitenkin aina poistettava.

Kiinteistön haltijan vaihtuessa haltijan on annettava tieto säiliöstä ja sen sijainnista sekä tieto puhdistuksesta kiinteistön uudelle haltijalle.

Perustelut: Vanhat käytöstä poistetut säiliöt oheislaitteistoinen ovat jätettä, ja ne tulee poistaa ja hävittää asianmukaisesti. Poistamisen yhteydessä voidaan havaita säiliön käytön aikana mahdollisesti tapahtuneet vuodot. Vanhojen säiliöiden ympärillä oleva maaperä voi olla vuotojen seurauksena pilaantunutta, mikä edellyttää puhdistamista.

15 § Polttonesteiden jakelupisteet

Jakelupisteisiin, joiden säiliöiden yhteistilavuus on alle 10 m³ ja jotka eivät sijaitse tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella, sovelletaan seuraavaa määräystä:

Jakelualue on vähintään 3 metrin säteellä jakelulaitteista rakennettava tiiviiksi ja päällystettävä. Lisäksi on estettävä vuodot jakelulaitteiden korokkeiden alta. Mahdollisen polttonestevuodon pääsy maaperään on estettävä reunuksilla tai vastaavilla järjestelyillä. Jakelualueelle kertyvät pintavedet on johdettava öljynerottimen kautta. Jakelualueella tulee olla imeytysainetta ja muuta kalustoa vuotojen leviämisen estämistä ja keräämistä varten.

Yllä oleva määräys koskee soveltuvin osin myös venesatamien jakelupisteitä. Työmaiden ja maatiilojen jakelupisteitä määräys ei koske.

Perustelut: Polttonesteen jakelusta voi aiheutua maaperän ja pohjaveden pilaantumista. Riskejä voidaan parhaiten vähentää huolehtimalla säiliöiden asianmukaisesta varustelusta ja kunnosta, jakelualueen päällystämisestä sekä hulevesien käsittelystä.

7. LUKU

Toimintojen sijoittuminen ja niistä aiheutuvien päästöjen rajoittaminen

Ympäristöministeriön suositukset maalämpöjärjestelmien minimietäisyyksille:

Kohde	Suosittelut minimietäisyys
Toinen lämpökaivo	15 m
Porakaivo	40 m
Rengaskaivo	20 m
Rakennus	3 m
Tontin raja	7,5 m
Kiinteistökohtainen jätevedenpuhdistamon purkupaikka	
Kaikki jätevedet	30 m
harmaat jätevedet	20 m
Viemärit ja vesijohdot	3–5 m
Lämpöputket ja kaukolämpöjohdot	3 m

16 § Maalämpöjärjestelmien sijoittaminen

Maalämpöjärjestelmien sijoittaminen ei ole sallittua I-luokan pohjavesialueen muodostumisalueella tai alle 500 metrin etäisyydellä käytöstä olevasta pohjavedenottamosta. I-luokan pohjavesialueen muodostumisalueen ulkopuolella (pohjavesialueella) ja 2-luokan pohjavesialueilla maalämpöjärjestelmien sijoittamiselle on arvioitava vesilain mukaisen luvan tarve.

Riskialttiilla paikoilla, kuten alueilla, jossa maaperä on pilaantunut, maalämpöjärjestelmien sijoittaminen on arvioitava tapauskohtaisesti ja selvitettävä vesilain luvan mukainen tarve.

Maalämpöjärjestelmissä saa käyttää vain sellaisia rakenteita ja lämmönsiirtoaineita, joista ei aiheudu pohjaveden tai maaperän pilaantumisen vaaraa.

Maalämpökaivot on sijoitettava riittävän etäälle rakennuksista, talousvesikaivoista ja muista rakennelmista.

Pintavesien pääsy pohjaveteen on estettävä porausreikään asennettavalla tiiviillä ja riittävän syväällä suojuohkilla. Porausreikä on lisäksi varustettava vesitiiviillä hatulla.

Perustelut: Maalämpöjärjestelmien ympäristöriskit liittyvät pääasiassa pohjaveteen ja sijoittamista koskevat määräykset ovat tarpeen pohjaveden ja yhteiskunnan vedenottamoiden veden laadun suojelemiseksi. Lämmönsiirtoaineina käytettävät kemikaalit voivat pohjaveteen kulkeutuessaan aiheuttaa pohjavedessä suoria muutoksia tai reagoida maaperän mineraalien kanssa vaikuttaen haitallisesti pohjaveteen. Maalämpökaivoa porattaessa on vaarana puhkaista orsivesikerroksen alapuolella oleva savikerrostuma, jolloin orsivesikerroksen pinta voi laskea tai paineellinen pohjavesi nousta orsivesikerrokseen. Porareillä voi myös olla vaikutusta pohjaveden virtaussuuntaan

ja virtausolosuhteisiin. Mikäli maalämpökaivon rakenteet tiivistetään puutteellisesti, saattaa pintavesiä kulkeutua suoraan pohjaveteen, mikä aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

17 § Maalämpöjärjestelmien huollossa ja rakentamisessa muodostuvat jätteet

Uusittaessa maalämpöputkiston lämmönsiirtonesteitä tulee käytöstä poistettu neste kerätä talteen tiiviisiin astioihin ja toimittaa asianmukaiseen jätteen vastaanottoaikaan.

Kaivon porauksessa muodostuva kivipöly ja liete tulee sijoittaa ja käsitellä siten, ettei siitä aiheudu haittaa naapureille tai ympäristölle. Mikäli porauksessa muodostuvaa kiviainesta ja lietettä ei voida hyödyntää syntypaikalla, tulee sen sijoittamisesta muualle tehdä ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen selvitys.

Perustelut: Käytöstä poistetut lämmönsiirtonesteet voivat olla vaarallisia jätteitä, jotka on toimitettava asianmukaiseen käsittelylaitokseen. Lämpökaivon porauksessa muodostuu kivipölyä, joka saattaa aiheuttaa haittaa naapureille. Hienojakoisen kiviaineksen ja lietteen loppusijoittaminen voi olla ongelmallista, eikä siitä saa aiheutua haittaa pinta- tai pohjavesille tai naapureille.

18 § Hevosten ulkoalueiden sijoittaminen

18.1 Sijoittaminen vesistöjen läheisyydessä

Hevosten ulkotarhat ja ratsastuskentät tulee pilaantumisen ehkäisemiseksi sijoittaa riittävän etäälle vesistöistä, valtaojista sekä talousveden hankintaan käytettävistä kaivoista ja lähteistä. Ulkotarhaa tai ratsastuskenttää ei saa sijoittaa vesistöön tai valtaojaan viettävään rinteeseen, ellei rinteeseen ja vesiuoman välille ole mahdollista jättää riittävää suojavyöhykettä.

Lanta on siivottava ulkotarhoista ja ratsastuskentiltä lantalaan säännöllisesti ja niiden pintamaa on uusittava tarpeen mukaan.

Ulkotarhojen ja ratsastuskenttien vähimmäisetäisyydet:

valtaojasta	25 m
vesistöstä	50 m
talousveden hankintaan käytettävästä vesistöstä, kaivosta tai lähteestä	50–100 m

18.2 Sijoittaminen asutuksen läheisyydessä

Vähimmäisetäisyys lähimmästä häiriintyvistä kohteesta:

ulkotarha	30–50 m
ratsastuskenttä	20 m

Perustelut: Uusia hevostalleja rakennetaan asutuksen yhteyteen enenevässä määrin. Ulkotarhat ja jaloittelualueet voivat muodostaa merkittävän pilaantumisuhan paitsi pintavesille, myös pohjavesiesiintymille ja talousvesikäiville esimerkiksi harjualueilla. Riittävillä vähimmäisetäisyyksillä voidaan ennaltaehkäistä haittoja naapureille erityisesti silloin, kun lähistöllä on asutusta tai muita herkästi häiriintyviä kohteita.

19 § Lumen vastaanottoaikkojen sijoittaminen

Lumen vastaanottoaikat tulee sijoittaa ja toteuttaa siten, etteivät lumen sulamisvedet eikä toiminta muutoinkaan aiheuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Lumen vastaanottoaikkojen sijoittaminen pohjavesialueille tai vesistöön on kielletty.

Lumen vastaanottoaikkojen ja välivarastointipaikkojen toiminnasta ei saa aiheutua haittaa asutukselle tai muulle maankäytölle.

Vastaanottoaikan haltijan tulee huolehtia alueen siivoamisesta välittömästi lumen sulamisen jälkeen.

Perustelut: Aurattu lumi sisältää usein roskia, hiekkaa, bitumia, kumia, nopea ja muita epäpuhtauksia, jotka saattavat aiheuttaa lumen vastaanottoaikan roskaantumista sekä maaperän tai veden pilaantumista. Vastaanottoaikka tulee sijoittaa ja sulamisvedet käsitellä niin, ettei tällaisia haittoja synny.

8. LUKU

Muut määräykset

20 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnan harjoittajan tai järjestäjän on annettava kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoituksena ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista siten kuin näissä määräyksissä erikseen säädetään.

21 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojeluviranomainen tai viranomaisen määräämä viranhaltija voi erityisestä syystä hakemuksesta myöntää yksittäisissä tapauksissa luvan poiketa näistä määräyksistä. Poikkeamisesta ei saa aiheutua näiden määräysten tavoitteiden syrjäytymistä.

***Perustelut:** Ympäristönsuojelumääräyksistä on tarpeen voida perustellusta syystä poiketa, jotta määräyksistä ei muodostuisi missään yksittäistapauksessa kohtuuttomia. Poikkeamiselle tulee kuitenkin olla riittävät perusteet eikä siitä saa aiheutua ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.*

22 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa.

9. LUKU

Voimaantulomääräykset

23 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan 15.8.2019.